

عنوان مقاله:

اثر عصاره آبی- الکی بخشهای هوایی گیاه اسطوخودوس بر اکتساب و بیان تحمل و وابستگی به مورفین در موش کوچک آزمایشگاهی نر

محل انتشار:

دانشور پزشکی (نشریه پژوهشی پایه و بالینی)، دوره 21، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

بتول رحمتی - مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی و گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد

احمد بیک خورمیزی - کارشناسی ارشد گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد

محسن خلیلی - مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی دانشگاه شاهد

مهرداد روغنی - مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی دانشگاه شاهد

فریبا انصاری - گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: تحمل و وابستگی دو مشکل عمده مصرف مزمن اویپوئیدها می باشند. مصرف طولانی مدت اسطوخودوس در بیماری های اعصاب مانند صرع و مالیکولیا در طب سنتی ایران توصیه شده است. با توجه به مفید بودن داروهای ضد صرع در درمان وابستگی به مورفین و اثرات ضد صرعی اسطوخودوس، در مطالعه حاضر اثر اسطوخودوس بر اکتساب و بیان تحمل و وابستگی به مورفین بررسی و با متادون مقایسه شده است. مواد و روش ها: مورفین بصورت تک دوز یا مزمن به صورت پلکانی طی هفت روز، دو بار در هر روز تزریق می شد به غیر از روز هشتم که یک بار در روز تزریق شد. بصورت حاد یا مزمن با سالیین، اسطوخودوس ۲۰۰، ۴۰۰، متادون ۵ و ترکیب متادون و اسطوخودوس ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم، ۶۰ دقیقه قبل از تجویز مورفین انجام شد. تحمل به مورفین با سنجش زمان پس کشیدن دم از آب داغ قبل و بعد از آخرین دوز مورفین و وابستگی با شمارش تعداد پرشها بدنبال تزریق نالوکسان (۵ mg/kg) بررسی شد. داروها با حجم ۳/۰ میلی لیتر بصورت داخل صفاقی تزریق شدند. نتایج: اسطوخودوس و متادون، اکتساب (و نه بیان) وابستگی و تحمل به مورفین را به طور معنی داری ($P < 0.05$) کاهش دادند. مصرف مزمن اسطوخودوس و (نه متادون) وابستگی فیزیکی ناشی از مورفین تک دوز را نیز کاهش داد ($P < 0.05$). نتیجه گیری: بنظر می رسد اسطوخودوس بهتر از متادون می تواند میزان تحمل و وابستگی را در موش ها در شرایط تجویز مزمن کاهش دهد.

کلمات کلیدی:

اسطوخودوس، وابستگی و تحمل به مورفین، موش کوچک آزمایشگاهی، متادون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1800207>

